

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/296

av den 24 februari 2015

om inrättande av förfaranden för samarbete mellan medlemsstaterna om elektronisk identifiering i enlighet med artikel 12.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 12.7, och

av följande skäl:

- (1) Samarbete mellan medlemsstaterna om interoperabilitet och säkerhet för system för elektronisk identifiering är avgörande för att främja en hög nivå av förtroende och en säkerhetsnivå som är anpassad till risknivån i sådana system.
- (2) Artikel 7 g i förordning (EU) nr 910/2014 kräver att den anmälade medlemsstaten förser andra medlemsstater med en beskrivning av detta system sex månader i förväg så att medlemsstaterna kan samarbeta på det sätt som anges i artikel 12.5 i förordning (EU) nr 910/2014.
- (3) Samarbete mellan medlemsstaterna kräver förenklade förfaranden. Interoperabilitet och säkerhet för system för elektronisk identifiering kan inte skapas genom förfaranden som genomförs på olika språk. Användningen av engelska under samarbetet kommer att göra det lättare att uppnå interoperabilitet och säkerhet i system för elektronisk identifiering. Översättningen av redan befintlig dokumentation bör emellertid inte ge upphov till orimliga bördor.
- (4) Olika delar av systemen för elektronisk identifiering förvaltas av olika myndigheter eller organ i medlemsstaterna. För att uppnå ett effektivt samarbete och förenkla de administrativa förfarandena är det lämpligt att säkerställa att varje medlemsstat har en gemensam kontaktpunkt genom vilken dess behöriga myndigheter och organ kan nås.
- (5) Utbyte av information, erfarenheter och god praxis mellan medlemsstaterna underlättar utvecklingen av system för elektronisk identifiering och fungerar som ett verktyg för att uppnå teknisk interoperabilitet. Behovet av ett sådant samarbete är särskilt motiverat när det gäller justeringar av redan anmälda system för elektronisk identifiering, ändringar av system för elektronisk identifiering på vilka information har lämnats till medlemsstaterna före anmälan, och då viktig utveckling äger rum eller viktiga händelser inträffar som kan påverka interoperabiliteten eller säkerheten i systemen för elektronisk identifiering. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att begära sådan information om interoperabilitet och säkerhet för system för elektronisk identifiering från andra medlemsstater.
- (6) Sakkunnighetsbedömning av system för elektronisk identifiering bör ses som en process för ömsesidigt lärande som bidrar till att bygga upp förtroende mellan medlemsstaterna och säkerställa interoperabilitet och säkerhet av anmälda system för elektronisk identifiering. Detta kräver att medlemsstater anmäls för att tillhandahålla tillräcklig information om sina system för elektronisk identifiering. Behovet för medlemsstaterna att hålla vissa uppgifter hemliga när detta är avgörande för säkerheten, måste dock också beaktas.
- (7) För att se till att sakkunnighetsbedömningsförfarandet är kostnadseffektivt och leder till klara och tydliga resultat, och för att undvika en onödig börda på medlemsstaterna, bör medlemsstaterna genomföra sakkunnighetsbedömningen gemensamt.
- (8) Medlemsstaterna bör beakta oberoende bedömningar av tredje man, i förekommande fall, när de samarbetar om frågor som rör system för elektronisk identifiering, bland annat då de genomför sakkunnighetsbedömningar.

⁽¹⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 73.

- (9) För att underlätta förfaranden för att uppnå målen i artikel 12.5 och 12.6 i förordning (EU) nr 910/2014, bör ett Samarbetsnätverk skapas. Detta ska garantera att det finns ett forum som kan omfatta alla medlemsstater och engagera dem för att på ett formaliserat sätt samarbeta om de praktiska aspekterna vad gäller interoperabilitetsramverkets underhåll.
- (10) Samarbetsnätverket bör granska utkast till anmälningsskema som medlemsstaterna lämnat enligt artikel 7 g i förordning (EU) nr 910/2014 och avge yttranden som ger indikationer om efterlevnaden av de system som beskrivs av kraven i artiklarna 7, 8.1–8.2 och 12.1 i den förordningen och den genomförandeakt som avses i artikel 8.3 i den förordningen. Enligt artikel 9.1 e i förordning (EU) nr 910/2014 ska de anmälade medlemsstaterna beskriva hur det anmälda systemet för elektronisk identifiering uppfyller kraven för interoperabilitet i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU) nr 910/2014. I synnerhet bör yttranden i Samarbetsnätverket beaktas av medlemsstaterna då de förbereder sig för att uppfylla sin skyldighet enligt artikel 9.1 e i förordning (EU) nr 910/2014 att beskriva för kommissionen hur det anmälda systemet för elektronisk identifiering uppfyller kraven för interoperabilitet i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU) nr 910/2014.
- (11) Alla parter som är involverade i anmälan bör beakta yttrandet från Samarbetsnätverket som vägledning för förfarandena för fullständigt samarbete, anmälan och interoperabilitet.
- (12) För att säkerställa att förfarandet för sakkunnighetsbedömning som genomförs enligt detta beslut får avsedd effekt är det lämpligt att Samarbetsnätverket ger vägledning till medlemsstaterna.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 48 i förordning (EU) nr 910/2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Mål

I enlighet med artikel 12.7 i förordningen fastställs i detta beslut förfaranden för att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna, vilket är nödvändigt för att säkerställa interoperabiliteten och säkerheten i system för elektronisk identifiering som medlemsstaterna avser att anmäla eller har anmält till kommissionen. Förfarandena avser särskilt

- utbyte av information, erfarenheter och god praxis om system för elektronisk identifiering samt undersökning av den relevanta utvecklingen inom sektorn för elektronisk identifiering som anges i kapitel II,
- sakkunnighetsbedömning av system för elektronisk identifiering som anges i kapitel III, och
- samarbete genom Samarbetsnätverket som anges i kapitel IV.

Artikel 2

Samarbetspråk

- Om inte annat överenskommit med den berörda medlemsstaten, ska samarbetspråket vara engelska.
- Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna inte vara skyldiga att översätta de dokument som avses i artikel 10.2, om detta skulle medföra en orimlig börda.

Artikel 3

Gemensamma kontaktpunkter

- För det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i artikel 12.5 och 12.6 i förordning (EU) nr 910/2014 ska varje medlemsstat utse en gemensam kontaktpunkt.

2. Varje medlemsstat ska informera de andra medlemsstaterna och kommissionen om den gemensamma kontaktpunkten. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de gemensamma kontaktpunkterna på internet.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION, ERFARENHETER OCH GOD PRAXIS

Artikel 4

Utbyte av information, erfarenheter och god praxis

1. Medlemsstaterna ska dela med sig av information, erfarenheter och god praxis om system för elektronisk identifiering med andra medlemsstater.
2. Varje medlemsstat ska underrätta de andra medlemsstaterna när man inför någon av följande ändringar, utvecklingssteg eller anpassningar som sammanhänger med interoperabiliteten eller tillitsnivåerna i systemet:
 - a) Utvecklingssteg eller anpassningar av dess redan anmälda system för elektronisk identifiering, såvida det inte kräver anmälan enligt artikel 9.1 i förordning (EU) nr 910/2014.
 - b) Ändringar, utvecklingssteg eller anpassningar av beskrivningen av det system för elektronisk identifiering som tillhandahålls i enlighet med artikel 7 g i förordning (EU) nr 910/2014, om de inträffade före anmälan.
3. Om en medlemsstat får kännedom om någon viktig utveckling eller incident som inte avser dess anmälda system för elektronisk identifiering men som kan påverka säkerheten i andra anmälda system för elektronisk identifiering, ska den underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

Artikel 5

Begäran om information om interoperabilitet och säkerhet

1. När en medlemsstat anser att det för att säkerställa interoperabilitet mellan systemen för elektronisk identifiering är nödvändigt att ha mer information som inte redan har tillhandahållits av den medlemsstat som anmäler systemet för elektronisk identifiering får den begära sådan information från den sistnämnda. Den anmälande medlemsstaten ska lämna dessa uppgifter, om inte
 - a) sådan information saknas, eller det skulle leda till en orimlig administrativ börda att ta fram den,
 - b) informationen avser frågor av allmän säkerhet eller nationell säkerhet, eller
 - c) informationen avser frågor om affärs-, yrkes- eller företagshemligheter.
2. I syfte att förbättra säkerheten i system för elektronisk identifiering får en medlemsstat som har ett säkerhetsproblem som påverkar ett system som har anmälts eller som håller på att anmälas begära information om säkerhetsproblemet. Den anmodade medlemsstaten ska därefter tillhandahålla alla medlemsstater den relevanta information som krävs för att fastställa om en säkerhetsincident som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 910/2014 har skett eller för att fastställa om det finns en reell risk för att en sådan incident kan äga rum, om inte
 - a) sådan information saknas, eller det skulle leda till en orimlig administrativ börda att ta fram den,
 - b) informationen avser frågor av allmän säkerhet eller nationell säkerhet, eller
 - c) informationen avser frågor om affärs-, yrkes- eller företagshemligheter.

Artikel 6

Utbyte av information genom gemensamma kontaktpunkter

Medlemsstaterna ska utbyta information enligt artiklarna 4 och 5 genom de gemensamma kontaktpunkterna, och ska utan onödigt dröjsmål tillhandahålla relevant information som har begärts in.

KAPITEL III

SAKKUNNIGHETSBEDÖMNING*Artikel 7***Principer**

1. Sakkunnighetsbedömning är en mekanism för samarbete mellan medlemsstaterna för att säkerställa interoperabilitet och säkerhet i de anmälda systemen för elektronisk identifiering.
2. Medlemsstaternas deltagande i sakkunnighetsbedömningen ska vara frivillig. Den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering ska sakkunnighetsbedömas får inte neka deltagande av någon medlemsstat i sakkunnighetsbedömningsförfarandet.
3. Varje medlemsstat som ingår i sakkunnighetsbedömningsförfarandet ska bära de kostnader som den ådrar sig genom att delta i detta förfarande.
4. All information som inhämtas genom detta sakkunnighetsbedömningsförfarande får endast användas för detta ändamål. Företrädare för de medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen får inte till tredje man avslöja känslig eller konfidentiell information som erhålls under sakkunnighetsbedömningen.
5. Den sakkunnighetsbedömda medlemsstaten ska redogöra för eventuella intressekonflikter som företrädare utsedda av dem att delta i sakkunnighetsbedömningen kan ha.

*Artikel 8***Initieringen av sakkunnighetsbedömningsförfarandet**

1. Sakkunnighetsförfarandet kan initieras på ett av följande två sätt:
 - a) En medlemsstat begär att dess system för elektronisk identifiering ska bli föremål för sakkunnighetsbedömning.
 - b) En medlemsstat eller flera medlemsstater uttrycker en önskan om att sakkunnighetsbedöma en annan medlemsstats system för elektronisk identifiering. I sin begäran ska de ange skälen till detta och förklara hur den skulle bidra till interoperabiliteten eller säkerheten hos medlemsstaternas system för elektronisk identifiering.
2. En begäran enligt punkt 1 ska meddelas Samarbetsnätverket i enlighet med punkt 3. Alla medlemsstater som vill delta i sakkunnighetsbedömningen ska informera Samarbetsnätverket inom en månad.
3. Den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering ska sakkunnighetsbedömas ska tillhandahålla Samarbetsnätverket följande information:
 - a) Det system för elektronisk identifiering som ska sakkunnighetsbedömas.
 - b) Den medlemsstat/de medlemsstater som ska sakkunnighetsbedömas.
 - c) Tidsplanen för det förväntade resultatet som kommer att läggas fram för Samarbetsnätverket.
 - d) Formerna för hur sakkunnighetsbedömningen ska genomföras enligt artikel 9.2.
4. Ett system för elektronisk identifiering ska inte bli föremål för ytterligare sakkunnighetsbedömning inom två år från en genomförd sakkunnighetsbedömning, såvida Samarbetsnätverket inte har kommit överens om det.

*Artikel 9***Förberedelse för sakkunnighetsbedömningen**

1. De medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen ska tillhandahålla den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering genomgår en sakkunnighetsbedömning med namn och kontaktuppgifter för de företrädare som genomför bedömningen inom två veckor efter det att de medlemsstater som genomför bedömningen meddelat sin avsikt att delta i sakkunnighetsbedömningen enligt artikel 8.2. Den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering ska sakkunnighetsbedömas får vid intressekonflikt neka deltagande av någon företrädare.

2. Med beaktande av den vägledning som tillhandahålls av Samarbetsnätverket ska den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering sakkunnighetsbedöms och de medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen enas om följande:

- a) Tillämpningsområdet och formerna för sakkunnighetsbedömningen på grundval av tillämpningsområdet för artikel 7 g eller artikel 9.1 i förordning (EU) nr 910/2014 och det intresse som uttryckts av medlemsstaterna i initieringsfasen.
- b) Tidpunkten för sakkunnighetsbedömningsaktiviteterna genom att fastställa en tidsfrist som inte får överstiga tre månader efter det att de medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen tillhandahållit namn och kontaktuppgifter för sina företrädare i enlighet med punkt 1.
- c) Andra organisatoriska arrangemang som avser sakkunnighetsbedömningsförfarandet.

Den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering ska sakkunnighetsbedömas ska informera Samarbetsnätverket om överenskommelsen.

Artikel 10

Sakkunnighetsbedömning

1. De berörda medlemsstaterna ska gemensamt genomföra sakkunnighetsbedömningen. Medlemsstaternas företrädare ska sinsemellan välja en företrädare för att samordna sakkunnighetsbedömningen.

2. Den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering genomgår en sakkunnighetsbedömning ska förse de medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen med den anmälan som lämnas till kommissionen eller en beskrivning av systemet i enlighet med artikel 7 g i förordning (EU) nr 910/2014 om respektive system för elektronisk identifiering ännu inte har anmälts. Alla styrkande handlingar och annan relevant information ska också tillhandahållas.

3. Sakkunnighetsbedömning kan omfatta, men är inte begränsad till, en eller flera av följande arrangemang:

- a) Bedömning av relevant dokumentation.
- b) Undersökning av processer.
- c) Tekniska seminarier.
- d) Beaktande av oberoende tredje mans bedömning.

4. De medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen får begära ytterligare dokumentation om anmälan. Den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering genomgår sakkunnighetsbedömning ska tillhandahålla sådan information om inte

- a) sådan information saknas, eller det skulle leda till en orimlig administrativ börda att ta fram den,
- b) informationen avser frågor av allmän säkerhet eller nationell säkerhet, eller
- c) informationen avser frågor om affärs-, yrkes- eller företagshemligheter.

Artikel 11

Resultaten av sakkunnighetsbedömningen

De medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen ska utarbeta och inom en månad från utgången av sakkunnighetsbedömningsförfarandet lägga fram en rapport för Samarbetsnätverket. Medlemmarna i Samarbetsnätverket får begära in ytterligare information eller klarlägganden från den medlemsstat vars system för elektronisk identifiering har sakkunnighetsbedömts eller från de medlemsstater som genomför sakkunnighetsbedömningen.

KAPITEL IV

SAMARBETSNÄTVERKET

Artikel 12

Inrättande och arbetsmetoder

Ett nätverk för att främja samarbete enligt artikel 12.5–12.6 i förordning (EU) nr 910/2014 (Samarbetsnätverket) inrättas härmed. Samarbetsnätverket ska utföra sitt arbete genom en kombination av möten och skriftliga förfaranden.

*Artikel 13***Utkast till anmälningsformulär**

När den anmälande medlemsstaten tillhandahåller en beskrivning av sitt system för elektronisk identifiering i enlighet med artikel 7 g i förordning (EU) nr 910/2014, ska den tillhandahålla Samarbetsnätverket det korrekt ifyllda utkastet till anmälningsformulär och alla nödvändiga åtföljande handlingar som anges i artikel 9.1 i förordning (EU) nr 910/2014 och i den genomförandeakt som avses i artikel 9.5 i förordning (EU) nr 910/2014.

*Artikel 14***Uppgifter**

Samarbetsnätverket ska få i uppdrag att

- a) underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna om inrättandet av och verksamheten för interoperabilitetsramverket i enlighet med artikel 12.5–12.6 i förordning (EU) nr 910/2014, genom utbyte av information,
- b) fastställa metoder för ett effektivt informationsutbyte om alla frågor som rör elektronisk identifiering,
- c) undersöka den relevanta utvecklingen inom sektorn för elektronisk identifiering och diskutera och utveckla god praxis i fråga om interoperabilitet och säkerhet för system för elektronisk identifiering,
- d) anta yttranden om utvecklingen avseende det interoperabilitetsramverk som avses i artikel 12.2–12.4 i förordning (EU) nr 910/2014,
- e) anta yttranden om utvecklingen när det gäller tekniska minimispecifikationer, standarder och förfaranden avseende tillitsnivåer som anges i den genomförandeakt som antagits i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 910/2014, och de riktlinjer som åtföljer den genomförandeakten,
- f) anta riktlinjer om omfattningen av sakkunnighetsbedömning och dess arrangemang,
- g) granska resultaten av sakkunnighetsbedömningarna i enlighet med artikel 11,
- h) granska utkastet till anmälningsformulär,
- i) anta yttranden om hur ett system för elektronisk identifiering som ska anmälas, vars beskrivning överlämnades i enlighet med artikel 7 g i förordning (EU) nr 910/2014, uppfyller kraven i artiklarna 7, 8.1–8.2 och 12.1 i den förordningen och den genomförandeakt som avses i artikel 8.3 i den förordningen.

*Artikel 15***Medlemskap**

1. Medlemsstaterna och länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara medlemmar i Samarbetsnätverket.
2. Företrädare för anslutande länder ska bjudas in av ordföranden för att delta som observatörer i Samarbetsnätverket från och med dagen för undertecknandet av anslutningsfördraget.
3. Ordföranden får bjuda in externa experter utanför Samarbetsnätverket med särskild kompetens i ett ämne på dagordningen att delta i Samarbetsnätverket eller arbetsgruppernas arbete på ad hoc-basis, efter samråd med Samarbetsnätverket. Dessutom får ordföranden ge observatörsstatus till enskilda personer och organisationer efter samråd med Samarbetsnätverket.

*Artikel 16***Verksamhet**

1. Mötena i Samarbetsnätverket ska ledas av kommissionen.
2. I samförstånd med kommissionen får Samarbetsnätverket inrätta undergrupper för att utreda särskilda frågor enligt direktiv från Samarbetsnätverket. Sådana undergrupper ska upplösas så snart de har fullgjort sina uppdrag.

3. Medlemmar i Samarbetsnätverket, liksom inbjudna experter och observatörer, ska ha tystnadsplikt enligt fördragen och deras genomförandebestämmelser samt följa kommissionens säkerhetsbestämmelser när det gäller skydd av sekretessbelagda EU-uppgifter enligt bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ⁽¹⁾. Om de åsidosätter dessa skyldigheter får kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder.
4. Samarbetsnätverket ska hålla sina möten i kommissionens lokaler. Kommissionen ska tillhandahålla sekretariatstjänster.
5. Samarbetsnätverket ska offentliggöra sina yttranden som antagits enligt artikel 14 i på en särskild webbplats. När ett sådant yttrande innehåller konfidentiella uppgifter ska Samarbetsnätverket anta en icke-konfidentiell version av yttrandet för offentliggörandet.
6. Samarbetsnätverket ska med enkel majoritet av sina ledamöter anta sin arbetsordning.

Artikel 17

Möteskostnader

1. Kommissionen ska inte ersätta dem som deltar i Samarbetsnätverkets verksamhet för sina tjänster.
2. Resekostnader för deltagare i Samarbetsnätverkets möten får ersättas av kommissionen. Ersättningen ska betalas ut i enlighet med gällande regler inom kommissionen och inom ramen för tillgängliga anslag som tilldelas kommissionen enligt det årliga förfarandet för resurstilldelning.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (EGT L 317, 3.12.2001, s. 1).